

Column Joan Slagers

Tegenwoordig staat mijn keuken na de avondmaaltijd spic en span te glimmen. Nu doet ze dat bij u misschien altijd al, maar ik ben soms wat gemakkelijk in die dingen. Dan vind ik het wel welletjes. Lapje nog over het aanrecht en klaar is kees. Dat is nu anders.

De aanleiding tot deze properheidsoprisping was een, naar het leek, vrij achteloze opmerking van mijn spirituele leraar. We waren in gesprek over meditatie en mooie innerlijke afstemming. Vanzelfsprekend is daarbij ook de omgeving van de meditatie van belang. Schoon en wat verstillend.

Daar was ik me natuurlijk goed van bewust. Dat gold voor het hele huis. Rust en reinheid, zei hij rustig. De badkamer, de keuken... Oei..., daar raakte hij een gevoelig punt. Verbeelde ik het me of keek hij me bij het woord 'keuken' even net wat langer aan??

Plots zag ik mijn keuken voor me. Ik weet natuurlijk niet hoe het bij u is, maar daar gaat bij mij niet mijn grootste aandacht naar toe. Ik ben meer een wat overpeinzend filosoofje dan een huishoudelijk type. Geef me een boek van Blavatsky of Taimni en je vindt me tevreden lezend in een gemakkelijke stoel en dan laat ik zonder een greintje schuldgevoel de boel voor wat het is.

Snel zette ik 's avonds na de avondmaaltijd mijn kritische bril op en liet mijn blik over mijn 'opgeruimde' keuken glijden...Tssjaaa... Wat zal ik er over zeggen? U begrijpt het al. Hier ontstond de kentering.

Ze hebben er ons voortdurend op gewezen, Annie Besant, Krishnamurti en vele anderen. Spiritualiteit gaat ook over de eenvoudige dingen in ons dagelijks bestaan. Erkennen we niet ruimhartig de Eenheid van Al wat Is? Hoe we omgaan met ons dagelijks voedsel en de ons omringende zaken kan daar niet los van worden gezien. U weet dat natuurlijk ook. Misschien herkent u hoe gemakkelijk het er in sluipt om daar toch minder aandacht aan te besteden?

Bij het woord evolutie schieten onze gedachten vaak als een komeet omhoog en blijven echt niet hangen bij een keukensopje of een rommelige boekenkast. Hoe graag willen we niet in sneltreinvaart de spirituele hoogten in, bij voorkeur, hoewel amechtig naar adem happend, toch zeker tot diep in het buddhisch gebied?

Aandacht. Aandacht en liefde voor zowel het grote als het kleine. Is dat niet de basis waar alles om draait?